

GIÁ BÁN	
ĐÔNG PHÁP	NGOÀI-QUỐC
Hết năm . 5\$00	6\$00
Sau tháng 2.80	3.50
Ta tháng 1.50	2.00

Mua báo phải trả tiền trước.
Thư và mandat gửi cho
M. TRẦN-ĐÌNH-PHIÊN. - Ai
đăng Quảng-cáo, việc riêng
xin thương nghị trước.

TIẾNG-DÂN

Chủ nhiệm kiêm Chủ-bút
HUỶNH-THỨC-KHÁNG
Quản-ly
TRẦN-ĐÌNH-PHIÊN

LA VOIX DU PEUPLE
Mỗi tuần xuất-bản hai kỳ: thứ tư và thứ bảy

BÀO-QUẢN
Đường Đặng-Bà - Huế
Giấy phép số 62
City ship: TIẾNG-DÂN - Huế

Người ta biết dùng cái búa-dụng mà không biết dùng cái vó-dụng.
(Trang - lú)

TRONG BỜ KHÔNG CÓ VẬT GÌ BỎ, Ở ĐÔNG-DƯƠNG CŨNG CÓ ĐIỀU-TRA ỦY-VIÊN-HỘI

CHI

KHÔNG BIẾT DÙNG VÀ KHÔNG BÙ SỨC DÙNG

Vật trong trời đất, đều là trời sinh ra để nuôi người, câu ấy ta không dám tin chắc rằng bác Tạo kia có cái lòng trời lịch-sử sinh hoạt của loài người thì giống như câu nói ấy rõ có chứng thực, mà như là từ khoa-học phát minh về sau, lại càng rõ rệt lắm. Từ xưa đến nay, loài người làm chửa trong vũ-trụ, những vật gì trong trời đất mà có thể cung cấp cho loài người để tăng lên cái hạnh-phúc sinh tồn, thì không có cái gì tránh khỏi cái tay thày thợ lợi dụng; cho đến những quang những điện gì là vật kỹ bí của tạo-vật mà loài người đã chụp được cái vĩa nó, thì sai đâu chạy đó, đánh lòng làm thày tớ chung loài người cho đến mần kiếp. Trí khôn của loài người, đến thế, thiết không ai để. Song có phải chỉ thế mà thôi đâu, những vật hữu dụng mà dùng được đã cố nhiên rồi, đến thứ vô dụng thuở nay, ai cũng cho là vật bỏ mà ngày nay trở thành mồi sanh sản lớn (như hạt gạo, dăm-bào, mường sánh, giẻ rách v.v.) mới là lạ chớ!

Trong trời đất, đều là trời sinh ra để nuôi người, câu ấy ta không dám tin chắc rằng bác Tạo kia có cái lòng trời lịch-sử sinh hoạt của loài người thì giống như câu nói ấy rõ có chứng thực, mà như là từ khoa-học phát minh về sau, lại càng rõ rệt lắm. Từ xưa đến nay, loài người làm chửa trong vũ-trụ, những vật gì trong trời đất mà có thể cung cấp cho loài người để tăng lên cái hạnh-phúc sinh tồn, thì không có cái gì tránh khỏi cái tay thày thợ lợi dụng; cho đến những quang những điện gì là vật kỹ bí của tạo-vật mà loài người đã chụp được cái vĩa nó, thì sai đâu chạy đó, đánh lòng làm thày tớ chung loài người cho đến mần kiếp. Trí khôn của loài người, đến thế, thiết không ai để. Song có phải chỉ thế mà thôi đâu, những vật hữu dụng mà dùng được đã cố nhiên rồi, đến thứ vô dụng thuở nay, ai cũng cho là vật bỏ mà ngày nay trở thành mồi sanh sản lớn (như hạt gạo, dăm-bào, mường sánh, giẻ rách v.v.) mới là lạ chớ!

Đông-dương cũng có Điều-tra Ủy-viên-hội

Nghị-định quan Toàn-quyền ra ngày 25 Juillet 1930, đặt một Điều-tra Ủy-viên-hội ở Trung-kỳ, Nam-kỳ, Bắc-kỳ, Cao-man, ủy-hội chuyên xét về những điều cái-cách xét tài hành (theo chương trình của ông bộ trưởng thuộc địa học ở Hà-nghệ-viện hôm 12 Juin).

Ủy-viên-hội do quan thủ-biên địa-phương làm chủ tịch, có 2 ủy-viên Pháp và 2 ủy-viên Nam có chừa trong Hội-đồng Quán-bạt, Hội-đồng Kinh-tế Tài-chính hay trong viện Dân-biểu; viện Thương mại và viện Nông-phổ mỗi viện cũng được cử 1 ủy-viên Pháp và 1 ủy-viên Nam; lại có 3 viên hương chức người Nam dự.

Ủy-viên-hội khảo sát những sự kết quả về thực tế, và chỉ bảo cách thực hành những cái dự-án có thể mở mang đường kinh-tế trong nước.

Ủy-hội sẽ bàn về các yếu tố trong trường sinh sản, Nông-phổ Ngân hàng, vấn đề tiền-tư-sản, nghiệp buôn gạo, phương-pháp dùng mà cần giá hóa vật, cách khai khẩn đất hoang phế, vấn đề nhân công v.v. Ủy hội lại bàn về những vấn đề xã hội này: vấn đề tiền lãi (lợi tức), quan-lại, y-tế, v.v.

MUỐN CÓ MỘT ÔNG THẦY
Tư-cách đứng đắn, phẩm-hành thanh-cao, chính để dạy bảo con em trong nhà thì chỉ đáng hai quyển sách:
Gia-đình giáo-dục
nhà in Tiếng - Dân xuất-bản là được.
Giá toàn bộ: 0\$40
Ở xa, xin gửi thêm 0\$13 tiền cước.

BỆNH ĐÀN BÀ

Y-sĩ: TRẦN-ĐÌNH-NAM

(Coi lại T. D. mục « Bệnh đàn bà » số 276 - I Nói về kinh - nguyệt số 277 - II Nói về tiểu-sản)

III Nói về bạch trọc

Bạch trọc là một thứ nước trắng chảy ra nơi cửa mình. Nước trắng ở cửa mình chảy ra có bốn thứ:

- 1/ một thứ lỏng, nhớt, hơi trong trong, vướng vào áo quần khô rồi thì vàng vàng;
- 2/ một thứ đặc đặc như lòng trắng trứng gà;
- 3/ một thứ thiết đặc hơi xanh xanh;
- 4/ một thứ lỏng, trắng, đến kỳ kinh nguyệt thì có.

Nước thứ nhớt là ở trong cửa mình sinh ra, nước thứ hai ở tử cung chảy xuống, nước thứ ba là mủ sinh ra bởi bệnh lậu, nước thứ tư là một thứ « kinh nguyệt » đặc biệt. Bạch trọc thường người ta hay nói chính là nước thứ nhớt và nước thứ nhì.

Bội đầu mà sinh ra bạch trọc? Đó là khi có bạch trọc là vì hương tử cung nằm sai (mauvaises positions de l'utérus). Nhưng thường thường là vì khi huyết yếu.

Bởi vậy cho nên trị bạch trọc không phải là dễ: phải làm thuốc ở cửa mình đã đành, mà lại còn phải bổ, bổ cho nhằm nơi yếu của thân thể mới mong lành được. Có một điều nên biết: không phải chỉ bệnh đàn bà mới có bạch trọc, con gái nhỏ bé tuổi cũng hay có bạch trọc. Như thế là vì khi huyết yếu.

IV. Nói về bệnh « sưng tử cung »

Tử cung đau nhiều cách: năm sai hướng, có mụi ở trong, hoặc sưng lên. Đây tôi chỉ nói bệnh thường có hơn cả là bệnh « sưng tử cung » (métrites).

Trọng tử cung có một lổm da mỏng (maqueuse) học tử cung cả mọi phía. Trên mặt lổm da mỏng ấy, khi lành mạnh không có vi trùng. Nếu vi trùng ở ngoài cửa mình vào đến nơi ấy, thì chúng nó phá lổm da ấy, tử cung phải sưng lên.

Vi trùng ở cửa mình làm sao vào được đến tử cung?

Nếu người đàn bà có bệnh lậu, vi trùng bệnh lậu ở cửa mình mò lên tử cung mà sinh ra bệnh « sưng tử cung ».

Trong khi sinh đẻ, hay trong khi bị tiểu sản, nếu dùng những đồ không sạch mà làm thuốc, thì vi trùng ở nơi những đồ đó vào đến tử cung mà sinh ra bệnh « sưng tử cung ».

Bệnh « sưng tử cung » hình hiện cách thế nào?

Có mủ, có máu và đau bụng là bệnh « sưng tử cung ».

Mà trong bệnh « sưng tử cung » khác huyết bạch mà tôi đã nói trước. Mủ ấy màu vàng vàng, nhớt. Có khi chảy ra luôn luôn; có khi chảy ra từng cục, mỗi một lúc chảy ra thiệt nhiều.

Nếu có bệnh « sưng tử cung » thì thường đến kỳ kinh nguyệt máu chảy ra lai láng, trong máu hay có lợn cợn những chất trắng nhỏ.

Những người có bệnh « sưng tử

QUỐC-TÚY ĐÂY!

Một bác giáo sư thái ở nhà quê, thành thạo có xem báo xem sách chút đỉnh, vẫn tự phụ là nhân-vật « nên anh » trong mấy làng gần đấy. Một ngày nọ ra thành phố thăm một người bạn, nhân ngồi nói chuyện đời. Bác giáo hỏi người bạn rằng:

« Bác có biết quốc-túy Việt-Nam ta là gì không? »

— Quốc-túy là văn-hóa, học-thuật, cũng chế độ của ông bà ta xưa cũ. Chứ mỗi đời một ít để làm nền tảng cho xã-hội dân-tộc ta thuở nay mà để thành « kết-tinh » lại chớ gì.

— Theo ý bác nói, e bác nhận không-giáo là quốc-túy chớ gì?

— Phải, không-giáo chính là nguồn gốc quốc-túy ta.

— Không-giáo là chung cả mấy nước đồng-văn mà gốc là của Tàu, ta không giành riêng làm quốc-túy ta được. Tôi hỏi là quốc-túy đặc-biệt riêng của ta chuyên lấy mà không ai có kia.

— Thế thì tôi không rõ. Vì cái gốc có riêng của ta thiếu gì, như là « ăn mận, nói láo v.v. » nhưng không phải là quốc-túy.

— Bác ở giữa thành phố mà không rõ gì hơn kẻ quê chửi nào. Đây: Túy-Kiền, Tô-tôm và lịch Thông-thư, ấy quốc-túy ta đây!

— Sao anh lại cho những cái ấy là quốc-túy?

— Bác không thấy trên tờ báo người ta đang phát minh những khoa-học kỹ sao? Khoa-học Kiền, để ngâm vịnh mà lên mặt văn-sĩ, khoa-học Tô-tôm để tiêu khiển phong lưu, còn khoa-học lịch Thông-thư thì làm đủ tốt xấu, phẩm-việc gì trên đời, cứ xem theo đấy mà định đường xu hướng. Người An-nam ta ngày nay không có việc gì làm, chỉ ăn ở cho hợp cách vệ-sinh, chường một mới cho đẹp, ngoài câu chuyện « ăn tiệc, có-đào » ra thì ngâm kiêu đàn tđ-tôm, ai có hội việc gì thì chờ lịch Thông-thư ra mà trả lời cho họ. Thế là thượng lưu nhân vật rồi, quốc-túy đặc-biệt đây chớ còn ở đâu nữa mà bác hỏi?

— Thế à! nhưng Kiền và Tô-tôm là của riêng ta, chờ lịch Thông-thư là của Tàu thì nhận làm của mình sao được?

— Ấy đó, Tàu họ đã hò rồi, họ lại cầm dùi nữa kia, nên ta lại lấy làm quốc-túy ta được làm, vì người mình đương mê-tin kia.

— Như bác nói thì chúng ta không lo gì bảo-tồn quốc-túy ta nó cứ còn mãi!

— Chớ sao!

Học đời

VĂN-VĂN

Cảm tác (Văn nữ giới)

Nhân nhủ người trong bọn mà hồng.
Xưa nay chán yếm cũng anh hùng.
Hạt mưa thân phận cam chua xót,
Mùi thể phong ba trái mận nồng.
Tát cặn bình đong nhờ biết thuận,
Thêu nên chỉ gấm để nài công.
Thời dành gông gỏi vai lòng vấp,
Gánh vác non sông giáp đỡ chông.
Thôn-nữ Th. Ng.

Nhân đề

Nghĩ đời chán lắm hỏi ai ơi,
Khí nhục, khí vinh, lúc khóc cười.
Thế cuộc đời đời xoay tợ chóng,
Nhân-jính lại lèo bạc hơn voi.
Khi đương mê mộng kêu không tỉnh,
Đến lúc ăn năn sự đã rồi!
Chen chúc mặc ai danh lợi hão,
Tang bồng há phải việc đời chơi.
Trịnh-ngọc-Ky

Đưa thân đi

Trần thế ngày nay mệt lắm rồi,
Thần đưng khuấy nữa bởi thần ơi!

Miễn dền khắp xứ hao tiền của,
Đình đám quanh năm vạ thiệt xót.
Tượng gỗ hình son phở cũng nhân,
Giấy vàng tro bạc xep đi thôi.
Ngay này một chén đưa thân biệt,
Bốn bề nhân-quyền sống dậy soi.
Mọi ra Tiền

TRUNG-HOÀ

Đảng Quốc-dân ngày xưa với

Đảng Quốc-dân ngày nay

Gần đây thời cuộc Trung-hoa rất là rắc rối, nào là ủng đảng, đảo đảng, nào là lật chức chánh phủ, khuyh đảo chánh-phủ, quốc-thị rất là phân vân. Muốn hiểu nội-tình nước Tàu, trước cần phải khảo lịch sử « Quốc dân đảng » Trung-hoa phát nguyên thế nào, ngày trước và ngày nay khác nhau thế nào, đó chính là một đề quan yếu. Mời rồi Q. B. có đăng một bài kể chuyện Quốc dân đảng cũng có lợi, vậy lược dịch như dưới đây:

Quốc dân đảng ba chữ, son đen thép vàng, chiến bại khắp cả trong nước, mặt ngoài thật là trang nghiêm, nhiều kẻ nhận là đảng kỳ làm cách mạng thành công, lịch sử mười năm nay trước sau như một, song xét kỹ lại thì nội dung có khác.

Trước dân quốc chưa thành lập, chưa có Quốc-dân-đảng; cái lối trước Quốc-dân-đảng là Trung-quốc Đảng-minh-hội. Hội này lập tại Đông-kinh (Nhật-biến) năm Quang-tự thứ 31; trong có 3 phái lớn: 1° Hoa-hung hội của Hoàng-hung; 2° Quang-phục hội của Chương-binh-LA; 3° Hưng-Trung hội của Tôn Văn, ngoài ba phái ấy cũng có phải nhỏ xen vào làm 1 Anh một đoàn thể. Năm dân quốc thứ hai (1913), Tổng giáo Nhân chủ trương đổi Đảng-minh-hội làm Quốc-dân-đảng. Lúc ấy, Chương không đồng ý với Tôn, tách riêng ra làm một đảng; phái Quang-phục phải nhiều theo Chương. Lúc ấy Quốc-dân đảng đã không thành bằng ngày trước khi ba phái còn hợp chung. Quốc-dân đảng lập xong, Tôn-văn-vân làm Tổng-ly, song thực ra thì Tổng-giáo-Nhân và Hoang-hung cầm trị.

Đến lúc Tổng-giáo Nhân bị thích khách (thời Viên thế Khải sắp lên ngôi « Hoàng-đế »), Quốc-dân-đảng khổ (xem qua trang bìa cột 3)

MINH-VIÊN

ANNAM LICH SU

HÃY NÊN HÚT THUỐC LÁ

JOB

VIỆC TRONG NƯỚC

TRUNG-KỲ

Câu chuyện Tiên-long Thương đoàn

Chuyện này gần hai năm nay. Bản báo tiếp được không biết bao nhiêu là lai cáo. Đầu tiên có đăng một bài kể rõ chân tướng Tiên-long cho bà con biết sớm mà không làm (bài nói chuyện Tiên-long Thương-đoàn của ông Thần-Nhân đăng số 167). Không ngờ người nhà quê ta thấy nói có lợi thì mê, đua nhau chung góp, thành ra mắc mỗi lừa phỉnh. Kể người chơi họ Tiên-long ở Trung-kỳ ta có đến hàng vạn mà phần nhiều đều có lời phàn nàn. Bản báo không thể đăng hết được. Nay có bài lai cáo của một người chơi họ Tiên-long có phụ theo tờ Thông tư của viện Cơ-mật xin dịch đăng sau này, cho bà con được rõ.

Tờ thông tư của Viện Cơ-mật: Xét trong các tỉnh hạt, có nhiều người tự xưng thuộc họ Tiên-long Thương-đoàn, khuyến góp cổ phần và chỉ phái cho vay cho mượn. Gã này đây phát ra những chuyện người vào hội kiện người đầu tích không làm y như lời trong điều ước mà không cho vay, cũng không chịu trả cổ phần đã góp. Và chẳng Hội ấy không có giấy phép mà nay mới làm ra mà để sinh ra nhiều mối tệ, nếu để lâu năm thì không khỏi người vào hội khuy cá huyết bần. Vậy nay sự cấm chỉ, người đầu tích và các người đã góp tiền phải bội từ trình với quan địa phương lần lượt cứu xét, mà trả học cổ phần lại cho người đã góp cho được thanh toán. Như có gian lận thì bắt bồi. Từ nay về sau không được góp tiền, và không được kể tục chiêu徧 như thế, ai trái phép thì chiếu luật trị tội.

Nay Thông-tư THANH HÓA

Nghĩ có oan không?

Chúng tôi là dân Sông-thoài, đồng Yên-thái, phủ Tĩnh-giá. Ở cách xa rừng cấm ước đến 15 km. Cả đời chúng tôi chỉ biết cấy gò rừng cấm mọc ngược hay xuối

mà cũng không biết ai là người đồn gò. Bấy giờ thấy tòa Kiềm-lâm sức về phạt làng chúng tôi mỗi suất dính 0\$20 vì có không bắt giúp người đồn gò.

Cha tôi không thấy hiệu-thị cũng không có giấy sức bắt thì dân có biết đâu mà bắt? Và chẳng, chính số Kiềm-lâm ở giữa cửa rừng mà còn không bắt được, huống chi chúng tôi ở xa cách rừng bao nhiêu, mà họ lại dụng tình trốn tránh, thời bắt làm sao cho được? Thế mà nay thấy đợt nhiều sức phạt như thế, có oan không?

Dân chúng tôi, suốt năm chỉ tới chấu lấm tay bùn, làm ăn vất vả còn lo không đủ sưu thuế, mà nay lại bị phạt oan, thời chịu làm sao cho nổi?

Quan trên xét lại cho dân nhờ. Một người dân làng Sông Nguyễn-văn-Nho

Xét nhà bắt người

Năm giờ sáng 1er Août thấy ông chủ Mặt-thám và hai người lính Annam có khí giới đến hiệu Nam Hoa. Lâu ở đường rue du Marché Vĩnh hải ông chủ là Ngô Em đưa về sớ tra hỏi. Nghe dân hiệu ấy bị tình nghi là có bọn Cộng-Sản ở đó.

C. H.

Bất huyệt

Hôm 26 Juillet này vì khí trời nóng nực nên có nhiều người không ngủ được. Ở trước cửa huyện Nam-đan 1 người đội lỵ và mấy tên lính còn đứng hừng mắt, đến hồi 1 giờ thấy có 2 người bạn rủ đến gặp kẻ nhau

đi qua, bọn lính hỏi: Ai? hai người kia không trả lời, ném lại cho một bộ giấy truyền đơn cộng sản, rồi ù chạy. Bọn lính lượm lấy giấy, thì họ đã chạy xa rồi. Bọn lính có cả người đội lỵ, đuổi mãi cho tới trường học Pháp-Việt (cách cửa huyện độ 200m), nhưng hai người kia chạy mất tích.

B. C.

HÀ-TỈNH

Luật vu-cáo có nên xét đến chăng?

Tại làng Ngọc-lâm, xã Văn-lâm thuộc về phủ Đức-tho, có tên Thái-quang-Điệu thường hay sinh sự kiện cáo trong làng (chưa nói đến nó hay đi làm thầy tiện các nơi, có giấy thông sức bắt giải). Nó đã nhiều phen bị đặt ra làm điều vu-cáo cho những người lương-thiện.

Ở làng năm trước (1927) có trích bớt các khoản ruộng tế điền ra được hơn năm mẫu, chia cấp-cho dân trong làng cấy. Làng định thu lúa hoa-lợi mỗi sào một hộc (hộc tư) để làm công-bản trong làng, lập giấy ủy người nhận trừ, phòng lúc mất mùa, phụ vào sưu tịch cho đồng dân. Lúc ấy tên Diệu mất phương xớ bớ, ra mặt hành hung (vì Diệu là chân hào cửu, trước đã thông đồng với hương-lý, thu tiền hoa lợi ruộng công mà tư tiêu được nhiều), vu cáo cho làng góp lúa góp tiền để đỡ mưu cộng-sản, mua báo cấm. Trong 3, 4 tháng trời, dân làng phải dả lỵ bắt đến phủ đến tỉnh, khai báo, hao tổn rất nhiều. May nhờ quan trên minh cứu, sự xướng rằng: « Đó là những kẻ tai mắt trong làng biết trừ việc những lợi của bọn hào lý, để lo việc ích lợi cho đồng dân, chứ quả không có ý gì khác. Những khoản tên Diệu báo cáo đều là hư vu, vậy nên chiếu luật trị tội, nhưng hãy chờ khoan cho nó một lần, nếu sau nó có sinh sự gì nữa, sẽ chiếu luật trọng trị. »

Từ đó đến nay, mới một vài năm, công-bản làng ấy đã có đến ba trăm hộc lúa. Năm nay hơn buổi mất mùa, làng định làm giấy trình quan phủ sớ lỵ, trích ra một trăm hộc lúa công, bán thành 0\$5 để trợ vào sưu tịch cho đồng dân.

Ông Vũ-phần nói như thế là có ý nói ai? Ai là người có thể làm rắc rối cho con nhỏ ấy? Và rắc rối chuyện chi? Tôi thật không hiểu gì cả, vậy nên bèn phân tôi phải nói lại cho hai ông rõ vì trong khi không có ông Éch-móng ở đây, thì hai ông là người thế chun ông mà coi ngó công việc ở đây. Nhưng có lẽ ông Éch-móng cũng còn trở về được, và biết đầu mai đây là sẽ thấy ông về, vì ông Vũ-phần đương tìm dò hàng hái tuồng như ông đã có được tin tức gì rồi. »

Nghe đến đây ông Tô-đo ừc nghe quá, và không sao dẫn lòng được một lời:

« Vậy thì ông có rõ điều gì nữa không? »

— Tôi chỉ thấy ông Vũ-phần dùng con nhỏ kia để dịch những thư từ ở An-đô-lai. Cũng thật rui cho ông Ca-zi-mia thật, ông học biết hết mọi việc mà tiếng Anh thì ông không học, nên không hiểu biết những chuyện trong thư ấy; huống chi nếu ông mà biết tiếng Anh thì chắc

con nhỏ kia sao mà ở được với ông Vũ-phần. »

Mấy người đương nói chuyện thì háng có tên lon-lon cầm cái giấy-thếp lại, ông Tô-luân nói tiếp: « Bấy giờ lại có cái giấy-thếp, chắc là đây thiệp trả lời cho cái giấy-thếp con nhỏ đánh đến Đa-ca. Cũng bực cho hai ông thật vì không thể biết cái giấy-thếp nói những gì đúng có nói lại cho ông Vũ-phần. Biết đâu cái giấy-thếp ấy không đem tin lành cho ông hay rằng người con ông sắp về! Nhưng mà hai ông không biết tiếng Anh, còn con nhỏ kia thì nó biết! »

Ông Tô-luân nói hết câu thì bước đến lấy cái giấy-thếp, chạy vào đưa cho ông Vũ-phần:

« Thưa ngài có phải mở cái giấy-thếp này không? »

— Ông có mở. »

Xét chưa hết cái đường rặng của mà ông Tô-luân đã nói:

« Đây thiệp chữ Anh! »

— Vậy thì về phần việc của con Ông Tô-luân.

Giấy làm vừa xong, thì tên Diệu đã lời phủ trình trước rằng: « Những kẻ sắc hào trong làng vu tru lỵ tư-nghi, trích bản lỵ công, để đồ làm làm những việc nọ kia. Quan phủ đã đòi dân làng lời khai trình chứng cứ đầu đuôi, biết rõ tên Diệu là vu cáo, nên quan phủ đã cho làng vu cáo bản lỵ trợ sưu cho dân. Còn việc tên Diệu vu cáo lần thứ hai này, chưa biết quan nghĩ xử thế nào? »

Một người dân trong làng QUẢNG BÌNH

Lại vụ "An-mạng"

Vụ an mạng tại làng Hòa-duyệt huyện Bồ-trạch ngày 4 Annam có đăng trong số báo 298 ra ngày 12 Juillet. Thấy đó - lại có bài biên bạch đăng trong số báo 302 ra ngày 20 Juillet, nhưng lời thầy đề-lại nói sai với sự thực:

Báo quan, nhưng quan lại phái thầy cùng thầy thông nli đi lên đến nơi một trời chưa lặn và trời cũng không mưa, sao thầy lại nói lên 7 giờ tối và trời mưa gió tối lăm? Lúc đó có đủ mặt lý-trưởng, hương chức công thân nhơn chực sẵn, sẵn vài cũng có; vì thầy không sức với thầy lên mà đề đến trưa ngày mùng 5 mới với lên, rồi thầy lại gồng cá hào lý và thân nhơn cả thầy 7 người, viện lễ rằng nghi mạng đề thăng tay há khác.

Còn Thị-Thảo là chị dâu Hoàng-Tự, sao lại bảo là vợ lẽ?

Cha con Hoàng-Tự bị gồng chổ bên cái an mạng đó, chứ có đi đâu mà thầy phải sức ná?

Vì lẽ ừc trên nên Hoàng-Tự phải kêu Tòa Sứ, hiện đã xét chứng cứ danh rành và lý trưởng đã thú nhận.

Vậy xin nhà trách nhiệm lưu ý. BIẾT CHUYỆN

Truyện đơn

Tối 31 juillet, các cửa thành Đong Lói canh-phòng rất nghiêm, nhứt; sáng 1er Août ngoài thành có nhiều truyền-đơn cộng-sản.

Khởi ngày 1er, cửa thành mở lại như cũ; hôm rạng ngày 3 Août, nơi nhà gác-giác trước mặt trường đánh vợt trong thành có treo cờ đỏ hình búa liềm và cờ truyền-đơn.

Người biết chuyện FAIFOO

Soát người như vậy sao?

Khí 9 giờ tối ngày 31-7-30 có một cô nữ học sinh 16 tuổi tên là H. . . đi xe đạp đến con đường Khải-Định (quán cơm) thì có tên bố lít Mươi K... bảo xe có dừng lại. Xe vừa dừng tên bố lít bảo trật áo ra cho nó soát, có vấn áo cụt lên không có gì cả. Tên bố lít liền vào nắm giấy lưng cô ta mà kéo ra cho trước quần để soát. Cô ta cự tay và lên tiếng to, bố lít mới thôi.

Đàn bà con gái, dầu có tội cũng đối đãi một cách có nhân đạo, huống người ta đi xe đạp phạm tội gì mà đến phải soát một cách dã man như thế?

Cái cách lạm dụng cái bộ đồ kaki vàng mà làm đến trái phép thật không gì khả ố bằng. T. B.

QUẢNG-NAM

Kẻ làm, người mang tiếng

Bản báo được bác thơ nói lý thừa-trạm đăng như sau này:

Thưa trạm Nam-châm tên là Trần-ngọc-Các làm nhiều điều lộng tỵ! Thường ngày bảy giờ mai tới nhà giấy thép Faifoo nhận thơ, đem về tại Trạm, lỵ lỵ nội thơ thạo về huyện Duy-xuyên, và mấy làng bản của trạm Nam-phước đã riêng ra, không biết vào sổ sách chi hết, rồi đưa cho người lính trạm Trần-Tấn, Nguyễn-Cáo, đem về cái đại có nơi, là danh như vậy năm bảy ngày cho đến, đôi ba mươi cái, lại đem bán cho danh Lư một ký, mỗi phong thơ bán ba xu. Còn danh Lư tự thị rằng thơ mua của thừa trạm, không biết nguyên do thơ ở đâu đưa ra, thấy danh Lư nhà ở gần bên trạm Nam-phước chúng tôi, cứ nói trạm chúng tôi muốn tránh tiếng không đem đến, phó giao danh Lư liền một mạng giá, cảm thơ đưa mà sách nhiều. Vì vậy mà họ đem lòng oán hận, kiện cáo la rầy. Cái điều tình tỵ đó lại chú thừa Các làm ra mà lại trét tiếng cho trạm chúng tôi, có ai biết cho không?

Người Nam-phước trạm

CÓ-TINH-LỆ (Les Médailles - Cochin) 0\$20 - Bán tại QUẢNG-ĐẠI - Hết các cửa Thư-Quán lớn các nơi

Thầy giỏi thuốc hay mà có lòng từ thiện. ? ? ? AN MẠCH CHO ĐƠN MA KHÔNG LẤY TIỀN Am-hiêu bệnh-linh người Nam ta, an mạch chữa bệnh, theo khoa học lán thời, rất là thần hiệu, chỉ có thầy thuốc ĐIỆU-NGUYỄN ĐẠI ĐƯỢC PHONG số nhà 121 hàng Bông cụt da cửa quyền HANOI

Đêm năm nghĩ lại mà coi:

Văn-minh càng tiến-bộ, đảng-sá càng mở rộng, ô-lô càng chạy đông, bụi vào mũi càng nhiều. . .

Nếu không hay dùng đầu Khuynh-Điệp, có tánh sát vi-trung, thời số hạ vận sáu nghìn ngày, có may cũng chỉ còn một vạn rưỡi thôi đó. . .

PHẢI YÊN TRÍ, ĐỪNG SỢ

Khí mới uống thuốc Bô-huyệt khu-phong

thấy rừng hai hàm xai, rệu nước miếng, thì đừng sợ, vì thuốc chỉ chuyển trong 24 giờ là hết.

Ai hề thấy mỗi xương, té từng đống thối, thì cứ đứng.

Ông già bà lão lại càng nên dùng lắm.

Mỗi chai giá 1\$50

THAM-THIÊN-ĐƯỜNG

CHỈ CÂY NƠI MÌNH

(PHIÊU-LƯU VÀ XA-HỘI TIÊU-THUYẾT)

Tác giả: HECTOR MALOT GIANG-HA dịch:

Số 62 Chương thứ ba mươi ba (Tiếp theo)

— Vậy ông Vũ-phần không tin cây ông á?

— Ấy đó, chính tôi cũng đã nói với ông: Vậy chứ đã không có ông Ca-zi-mia, ông Tô-đo đó sao, mà ngài còn phải tìm người tin cây? Một ông thì ở trường cao-đẳng bách nghệ ra, đã học biết hết mọi việc, về lý luận toán học thì không còn sợ ai; một ông thì nghiệp nhà thương mại, nên cũng biết làm đầu hay, và lại sẵn lòng yêu mến ngài nữa. Vậy cả hai người đó không phải là thông minh, tin nhiệm, trung thành, và ngài không thể tin cây được sao?

Ngồi chuyện giúp đỡ ngài họ há lại còn nghĩ chuyện gì khác nữa sao? Họ không phải chỉ có một lòng yêu mến, sấm tạ ngài, và hai tâm lòng của hai người ấy không phải như một, vì họ chỉ có một mục đích hay sao? Tôi nói với ông Vũ-phần như thế mà hai ông có biết ông trả lời cho tôi thế nào không? Ông chỉ nói một tiếng: « A mấy đứa cháu tôi á! » Câu trả lời ấy nghĩa thế nào, tôi không dám biết, chỉ xin thuật y lại hai ông nghe thôi. Ông lại còn nói thêm để dễ nghĩ vì sao ông đã đem con nhỏ kia về ở bên bên ông: là vì ông sợ nó ở ngoài thì có nguy hiểm, không phải nguy hiểm cho nó, vì chắc là không ai để dành nó được, nhưng nguy hiểm là nguy hiểm cho người khác mà đến phải bị đuổi. Đó là lời ông Vũ-phần nói, tôi xin thuật y lại không dám thêm bớt lý nào. Bấy giờ, những người khác ấy là ai, thì tôi xin hỏi hai ông. »

Hai người kia không trả lời, ông Tô-luân lại nói tiếp:

« Ông Vũ-phần nói như thế là có ý nói ai? Ai là người có thể làm rắc rối cho con nhỏ ấy? Và rắc rối chuyện chi? Tôi thật không hiểu gì cả, vậy nên bèn phân tôi phải nói lại cho hai ông rõ vì trong khi không có ông Éch-móng ở đây, thì hai ông là người thế chun ông mà coi ngó công việc ở đây. Nhưng có lẽ ông Éch-móng cũng còn trở về được, và biết đầu mai đây là sẽ thấy ông về, vì ông Vũ-phần đương tìm dò hàng hái tuồng như ông đã có được tin tức gì rồi. »

Nghe đến đây ông Tô-đo ừc nghe quá, và không sao dẫn lòng được một lời:

« Vậy thì ông có rõ điều gì nữa không? »

— Tôi chỉ thấy ông Vũ-phần dùng con nhỏ kia để dịch những thư từ ở An-đô-lai. Cũng thật rui cho ông Ca-zi-mia thật, ông học biết hết mọi việc mà tiếng Anh thì ông không học, nên không hiểu biết những chuyện trong thư ấy; huống chi nếu ông mà biết tiếng Anh thì chắc

con nhỏ kia sao mà ở được với ông Vũ-phần. »

Mấy người đương nói chuyện thì háng có tên lon-lon cầm cái giấy-thếp lại, ông Tô-luân nói tiếp: « Bấy giờ lại có cái giấy-thếp, chắc là đây thiệp trả lời cho cái giấy-thếp con nhỏ đánh đến Đa-ca. Cũng bực cho hai ông thật vì không thể biết cái giấy-thếp nói những gì đúng có nói lại cho ông Vũ-phần. Biết đâu cái giấy-thếp ấy không đem tin lành cho ông hay rằng người con ông sắp về! Nhưng mà hai ông không biết tiếng Anh, còn con nhỏ kia thì nó biết! »

Ông Tô-luân nói hết câu thì bước đến lấy cái giấy-thếp, chạy vào đưa cho ông Vũ-phần:

« Thưa ngài có phải mở cái giấy-thếp này không? »

— Ông có mở. »

Xét chưa hết cái đường rặng của mà ông Tô-luân đã nói:

« Đây thiệp chữ Anh! »

— Vậy thì về phần việc của con Ông Tô-luân.

Ông Tô-luân ra rồi, cửa phòng đóng lại rồi, thì con Bé-tin dịch cái giấy-thếp cho ông Vũ-phần nghe. Đáp-thếp nói: « Người bạn là một người Pháp thương, tên là Lo-xe; tin sau cùng đã được năm năm. Tên ông có đạo ở Đa-ra là Ma-kéc, Tôi đã y lời ngài viết thơ cho cô ấy rồi. »

Nghe cái đáp-thếp mà ông Vũ-phần làm đăm nói một mình:

« Năm năm rồi! Làm sao mà biết được những chuyện đã xảy ra trong năm năm ấy bây giờ? Làm sao mà tìm cho ra mối đề đó là chét? »

Nhưng mà ông Vũ-phần nào phải là người đứng trước sự nguy hiểm mà chỉ biết than van, ông bèn nói:

« Đây giờ có lẽ có phần cũng không thể thay đổi những chuyện đã xảy ra rồi; ta nên dùng những chuyện ta đã biết mà tìm ra những chuyện ta chưa biết. Vậy bây giờ hãy viết hai bức điện tin, một bức bằng chữ Pháp gửi cho ông Lo-xe, vì ông là một người

Pháp, và một bức gửi cho cô Ma-kéc bằng chữ Anh. »

Bức điện tin mà phải dịch ra chữ Anh thì nó viết mau, còn bức bằng chữ Pháp thì nó mới viết có hàng đầu mà đã xin phép ông Vũ-phần đi sang phòng ông Ben-đi mà mượn quyển tự vi.

« Mấy không chắc viết trảng sao? »

— Thưa ngài, không chắc chữ nào hết, và tôi không muốn ở số giấy-thếp họ trông thấy mới bức điện tin của ngài mà rón có lời.

— Vậy thì mấy viết một bức thư mấy không chắc là không có lời được sao? »

— Tôi chắc là có nhiều lời lắm; khi viết nữa chữ đầu thì tôi chắc viết trảng được, nhưng về phần sau, nào hiệp giống đực, giống cái, số li số nhĩa... mấy tuổi tôi không biết; thành ra tôi viết một cái thư chữ Pháp thì đễ hơn một cái thư chữ Pháp nhĩa. Xin thưa thật ngài rõ.

(Còn nữa)

Đồng - Minh định bãi - công thời. Ngoài ra công-nhân các đoàn-thể khác định mai này làm việc. Theo tin chánh-phủ thì ở Roubaix trên 46 ngàn công-nhân, có 16 ngàn bãi công. Không xảy ra việc gì, có các sát giữ trật tự.

Ở Hagebrouck, 1.000 thợ bãi công. ở Halluin 5.000. Ở Halluin, tuy số cảnh-sát cấm mà sau một cuộc tụ họp do đảng Cộng sản tổ chức, thợ-thuyền mưu kéo nhau đi du hành. Lính cảnh-sát can-thiệp, bị bên biểu-lianh ném đá vào; lính bắn nhiều đạn. Nhiều người biểu-lianh bị thương.

Tin Impartial 4 Août. - Ngày nay, các công-đoàn Roubaix, Tourcoing, Lauoy và Halluin định

làm đồng - bãi - công, xem thể biết thợ - thuyền miền bắc đều phần-đổi kế-hoạch bảo-hiêm mới. Có độ 10 vạn thợ-thuyền nữa làm bãi-công. Vì buộc đồng - bãi - công miền Roubaix - Tourcoing, mà rất nhiều lính cảnh-sát đi lập-trưng lại ở đó, như là từ khi bọn bãi-công hay làm bạo-dông.

NHIỀU NGƯỜI BỊ:

PHÒNG - TÍCH

Định Phòng-Tích dân ông, dân bà sức kém thường hay bị, nhất là trẻ 25 đến 50 tuổi hay bị lắm, vì cơ thể yếu, với ham tinh-đục hoặc ăn uống-đi ngủ hay tâm trạng bất thường, gọi là Phòng-tích. Khi thợ bệnh, thấy đầy hơi, tức cổ, tức ngực, cơn không muốn ăn, ăn thì hay ợ ngược, đau bụng, đau lưng, chân tay mỏi mệt. Bị lâu năm sắc mặt vàng, da bụng đầy.

Mới bị uống 1, 2 liều, lần 4, 5 liều, uống không ngừng, chứng bệnh ắt thấy dễ chịu hoặc khỏi ngay. Mỗi liều chia hai lần uống, giá: Op.40. VỞ-ĐINH-TÂN, 178 bis, Route Lachtray, HAIPHONG. AN-TỬ Kim-Ưn năm 1925. TRUNG-KY CHAI-ĐIEM: HUE: Vinh-Trung, commerçant phố Gia-Loung; TOURANE: Trần-Thị-Kiểm - Huyện avenue du Musée; TOURANE: Nguyễn-Thị-Huê, phố Đỗ Hữu-Vị; NHATRANG: Mộng-Lương-Thư-Quân TAM-QUAN: Hiệu-Ông-Dội-Chấn; QUANGNGAI: Nguyễn-Đức-Anh, Thạch Tru, Mộ Đức; QUANGNGAI: Chế-Hoàng-Không-Vệ; VINH: Sinh-Huy, phố Gare. Khắp ba kỳ có Đại-Lý bán cả.

Máy hát của NƯỚC ĐỨC làm ra rất tinh xảo. Nghe máy mà không khác chi nghe NGƯỜI THIẾT chủn nào. ÍT CỎ LẮM! QUÍ LẮM! Trước khi mua máy, các ngài nên so sánh cho kỹ, hiệu nào tốt xấu, rồi lại mua, CHỮ HAM RẺ TIỀN.

PARLOPHONE BEKA

Máy parlafif trên nắp đĩa được, giá 48\$00. Thứ HAI GIẤY THIẾU 6\$5 7\$5 9\$5 12\$5. Máy bằng gỗ để ở nhà (không nắp) 34\$ 5\$5. (có nắp, trông đẹp HAI GIẤY THIẾU 7\$5 11\$5 12\$5 15\$5. Thứ có cả tủ 190\$00.

Ở PHÁP MỚI VỀ các thứ CARTES POSTALES chụp đẹp, cho màu khéo, giá rẻ, chỉ có 0\$07 một cái thôi. Đồ thứ hoa, phong-cảnh, hình đàn ông, đàn bà, con nít, và HÌNH Ồ TRƯỜNG. CÓ THỨC LỚN để vào khuôn mà treo trông đẹp, đủ các phong cảnh đi sông, đi núi cùng HÌNH Ồ TRƯỜNG, nhiều kiểu từ 18x24 cho đến 40x50 giá 0\$30 đến 1\$00 một tấm.

BÁN BUÔN CÓ GIÁ RIÊNG Mme RICHARD Rue de la Citadelle à HUÉ (Annam)

GIÁ ĐÁNG NGHÌN VANG!!!

Hỏi lại hiệu: NGUYỄN-TỬ ĐIT SINH-HUY, Rue de la Gare - Vinh

Tác là: BÌNH-CAN BỒ HUYẾT chuyên trị vịnh vệ bãi hòa, huyết hư, gan ráo, gây gây sỏi, không khản ho khan, sắc mặt thường biến, gân thịt dật máy, đau cạnh sườn, tức bụng dưới, kém ăn ít ngủ, chóng mặt giức đầu, và hay tức bực, giận giận. Hoặc đàn bà kinh nguyệt bất điều, tháng có tháng không, khí hư bạch trọc, tiểu tiện buốt đau, lệch lủ cũng, sa hoam uống đắng chướng. Phương thuốc này có thể kiện tỳ lợi khí, bồi âm bổ huyết. Thợt là một phương thuốc rất hay để sơ can giải uất, giải phiền vợi. Mỗi lọ 1\$00 - Mỗi tá 12 lọ 10\$00. Quý ngài ở xa xin gửi thêm tiền cước.

Giày Crêpe hiệu « Fiel-Foot » dùng đánh tennis hoặc làm biểu rất tốt, mỗi đôi 4\$10 - Giày Crêpe để khâu dùng đi thường rất nhẹ, kiểu đẹp và bền, mỗi đôi giá 2\$50 - Mũ bầu mới về rất nhiều, mua hoàn xin tình giá riêng.

MỘNG - LƯƠNG - ĐƯƠNG

Hoàn thuốc này trị bệnh Thở-khí (Dịch tá) rất hiệu nghiệm. Bản đường chế ra để giúp đồng-bào trong cơn nguy cấp, đã được xã Thái-y-viện chứng nghiệm. Bệnh này rất nguy hiểm, nếu không chữa kịp thời, sẽ nguy hại đến tính mạng. Bệnh này rất nguy hiểm, nếu không chữa kịp thời, sẽ nguy hại đến tính mạng. Bệnh này rất nguy hiểm, nếu không chữa kịp thời, sẽ nguy hại đến tính mạng.

Bản đường có bán cả các môn thuốc sống, thuốc chín, cao, sơn, hột, các loại có đại-lý bán thuốc hiệu TỬ-NGỌC-LIÊN (Hà Nội); địa hiệu VIÊN ĐẾ (Đông-Độc); và các hiệu thuốc trẻ danh trong cõi Á-Đông.

MỘNG-LƯƠNG-ĐƯƠNG Pharmacie et médecine n° 80 avenue Dai-nhai n° 80 SOCTRANG (Cochinchine) (1) Vì vậy, lần có nhiều người gửi thư đến xin thuốc, bản đường sẵn lòng gửi thuốc đến thế mà không tính, làm cho thất thốn nhiều bề.

Thuốc cai nha-phiên cải-liương

Cảnh dã lừng qua cái cảnh nghiện, Chừa-chừa hủi hủi mấy mươi niên. Bên khêu thí-nghiệm công bao quản, Sách thuốc tinh-liương đã cứu nghiên. Hoàn thuốc tài linh hay quá thánh, Người nghiện (tức uống sương băng liên. Thập-diệu hỏi dưới khai minh bạch. Đoàn bệnh xong xuôi gửi thuốc liền.

1' Nghiện đã bao lâu? 2' Người khỏe hay yếu? 3' Hết ngày mấy bữa? 4' Mỗi bữa mấy phân, hay mấy đồng cân? 5' Xái ăn mấy lợt? 6' Có hăm gì không? 7' Thuốc hiệu hay là thuốc ngang? 8' Có táo nước không? 9' Nay bao nhiêu tuổi? 10' Làm nghề gì? 11' Nghề gì? 12' Người khỏe hay yếu? 13' Hết ngày mấy bữa? 14' Mỗi bữa mấy phân, hay mấy đồng cân? 15' Xái ăn mấy lợt? 16' Có hăm gì không? 17' Thuốc hiệu hay là thuốc ngang? 18' Có táo nước không? 19' Nay bao nhiêu tuổi? 20' Làm nghề gì?

Thuốc viên. - Nghiện nhẹ 3\$00, nặng 4\$50, rất nặng 6\$00. Thuốc nước. - (uống thơm, ngon, ngọt). Nghiện nhẹ một chai 3\$50, nặng hai chai 7\$00, rất nặng ba bốn chai tùy bệnh. Nguyên sứ tòa không phân thượng hạng TRẦN ĐỨC CẢNH 89 phố Định Tân Nam Định (Tonkin)

MAGASIN DE SOIERIES TÂN LỢI

Bản-hiệu bán sỉ và bán lẻ đồ các thứ hàng Tàu, hàng Thượng-hải như là: lenh, xuyên, trứ, cầm-nhuộm, cầm-châu v... Hàng thiết tốt, thiết bền, hàng nhuộm đen mặc đến rách không hề sợ phai tro. Hàng là đồ các thứ hàng Bombay, hàng Nhật-Lớn v... Khấn đội đầu rất và theo nhiều kiểu, nhiều màu thiết đẹp. Trừ bán sỉ và lẻ đồ các thứ màu nhuộm của Tây hiệu "Teinture idéale" danh tiếng thượng nay ở Nam-kỳ. Bánh hộp biscuits "Kim-Thời" của bản-hiệu chế-tạo chẳng khác nào biscuits mélanges choisis của Tây, được nhiều người khen ngợi. Bán lẻ mỗi hộp 0\$75 tại bản-hiệu mua sỉ có huê-hồng. Ở Bắc-kỳ có bán ở hiệu Quảng-vạn-Thành Nội-bóa N° 120 Bonnal Haiphong, giá mỗi hộp là 0\$80. Bản-hiệu buôn bán đã mấy chục năm cùng các tỉnh Trung-kỳ và Bắc-kỳ. Ở xa xin viết thư thương-ghi. TÂN-LỢI 138-140, B° Tổng-đốc-Phương Cholôn

HÀNG TƠ LỤA

Hàng toàn tơ, giá rẻ, hàng bền nhờ dệt bằng máy kiểu mới ở Âu châu lại vừa mau vừa tốt. Hiện có Lanh, Lụa, Nhiều, Cầm châu bông nhỏ, ván ván... có trắng, đen và các màu.

Bán buôn và bán lẻ Xin các ông các bà giúp cho công nghệ nước nhà phát đạt mà hồi lấy mẫu và giá tại: TISSAGE MÉCANIQUE DE SOIERIES Flachet Leymann & C° Huynhkim près BINHDINH

THUỐC NỘI - HÓA

Bản đường lưu tâm nghiên cứu các môn thuốc Nam, đã mấy chục năm trời, y-trị thí nghiệm bệnh nào có đủ thuốc ấy, thần hiệu vô cùng. Bản Đường muốn chấn hưng nghề thuốc Nam cho được phát đạt, cho nên đã chế tạo ra thứ thuốc cao, đan, hoàn, tán, để tiện bán đi các nơi xa. Lại có chế tạo ra thứ thuốc NAM THIÊN ĐƯƠNG để chữa bà chứng bà bệnh rất hay. Vay các thứ thuốc của Bản Đường chế ra tức là thuốc « Nội-Hóa » xin các ngài sẵn lòng chữa cho « Nội-Hóa » để chấn hưng khuyến khích cho thực nghiệp nước nhà, thì bản đường cảm tạ vô cùng. Hiện nay khắp các tỉnh trong cõi Đông Pháp đều có Đại lý bán thuốc cho bản đường cả. Ngài nào muốn dùng thứ thuốc gì, muốn hỏi bệnh gì và muốn làm Đại lý bán thuốc cho Bản Đường thì xin viết thư hỏi.

NHÀ THUỐC NAM-THIÊN-ĐƯƠNG 46 phố hàng Thùng NAM ĐỊNH Máy nói số 128

MUỒN: VỆ - SANH CÂN - KIẾP ?

thì dùng Bắc-Thánh - Dược chánh-hiệu: Tạo-nhơn-Đương Hocmôn là hay NAM - KỶ THÁNH - DƯỢC 1) THẦN-HIỆU TẾ BẠI HOÀN, chủ trị các chứng phong tế bại xuôi nhưc mỗi rất thần hiệu: mỗi hộp giá 1p.20 2) ĐIỀU KINH BẠCH ĐÁI HOÀN, là thuốc bổ huyết điều kinh và trừ BẠCH ĐÁI HẠ đau bụng xót ruột, xây xẩm đầu trừ được hết uốg vào thì bệnh khỏe mạnh: mỗi hộp giá 1p.00 3) SÍ LAO BỒ TẠNG HOÀN, là thuốc bổ lao qui ông, qui thầy, qui học-sinh làm việc mệt mỏi bổ tinh thần rất hiệu nghiệm bổ phổi trừ ho-lao giải trí vãn, là thuốc được, mỗi hộp giá 1p.00 4) NGŨ LÂM BẠCH TRƯỚC TÂN, chuyên trị về chứng đau lâu kim-thời hoặc lâu, hoặc mau, uống thì trừ hết (mũ hoặc trực độc) 12 bao: 2p.00 (1-4) DƯƠNG MAI SANG ĐỘC HOÀN, trị các chứng PHONG TÍNH DƯƠNG - MAI CỐ GIỀ, SANG ĐỘC PHÁT SUNG HỘT XÁI hoặc cốt khi còn ẩn trong mạch-mau hoặc chưa trở ra hoặc âm-y nhưc dầu hoặc LẬU ĐỘC và nhiệt độc đều (trị dạng tất cả, bình nhẹ uống 10 bao, nặng uống 15 bao tuyệt độc khỏi trừ căn; (không hại vệ-sanh) KHÔNG HẠI SANH DỤC thứ thuốc bổn hiệu mới tìm được là p'ương thuốc thành hai số 4-4, 10 bao cao et giá . . . 3p.00 5) HỒA ĐÂM CHỈ KHAI TÂN, trị các chứng ho phong ho đàm (HO NHẬT) Ho ban trái mặt trong cổ hoặc ngứa cổ v. v... 12 bao giá. . . 1p.00 5-5 THUỐC HO HOÀN trị ho huyết ho sãn-hậu, hoặc giả cả ho mệt, mỗi hộp 12 hoàn 1p.00 6) BỒ TÁ THUAN QUYỀN TẾ, nhân ĐÔNG-HỒ-TREO, trừ đặng cả giồng độc ở trong bụng chời nước bình bản đau bụng lâu năm xđ không phật 11-vj xđ khỏe không đau bụng k ối ch kiêng, 12 bao 2p.00 7) THANH NHIỆT GIẢI - BAN-TÂN, trị các chứng BAN CHẨN nội nhiệt, bình hột da vàng, còn nít ĐỒ MỒ HỒI ĐÀU hoặc CAM TÍCH bụng lớn, 12 bao: 1p.00 8) ĐOÀN DƯƠNG CẤP-CỨU HOÀN, chế ngày mồng năm tháng năm gặp trị các chứng, nhưc là trị bình thời khỉ, dịch khỉ, cầm mọng thưng bản đi đường đem theo hộ thân thật là LINH ĐƠN; mỗi hộp 40 hoàn giá 1p.50. BẮC THÁNH DƯỢC CỦA BỒN HIỆU KHÔNG TỰ KHOE; Đông bào anh em em cũng đã biết rõ là HẮC THÁNH DƯỢC. Ở xa muốn mua thuốc thì hoặc mandai thì đề ngay! Monsieur TRƯƠNG MINH Y Directeur TAO NHON ĐƯƠNG N° 4 Rue de la Gare à HOCONM

HÀNG THUỐC NORMALE L. SARREAU LÀ HÀNG THUỐC ĐÁNG « TIN-CẬY » HƠN RẾT Vì thuốc bán rất Tinh-khiết và Hảo-hạng; Ở xa mua thuốc thì gửi mua mẫu và kỹ-lượng; Catalogue y-dược Bác-sĩ RUDY gửi cho không. Xin hỏi tại: N° 119-128 rue Catnat SAIGON

Ai bảo ảnh trắng men dặt Hiệu HƯƠNG-KY muốn cho ảnh trắng men lưu hành được rộng, nên đã tính hạ giá để chiêu khách. Các ngài có quá bộ đến xem mới biết ảnh trắng men ngũ sắc có nhiều kiểu đẹp lạ lùng.

KIỀU ĐẸP! NHẤT BẮC-KY Chỉ có Catalogue AN-THÀNH thật vừa ý. AN-THÀNH, 37 rue de la Boie 37 HANOI

丸神精補大 Ban-đường hợp các bài kim-cổ luyện thành viên « Đại-Bồ Tinh-Thần » Kiên tinh, cố thận, nhuận phổi, Già an trẻ lợi, trẻ an sinh nhĩa. Giáp người, kiệt lực, hư hao, Uống vào khỏe khoải, không thuốc nào mạnh hơn. Côn nhĩa hoàn, tán, cao, đơn... Các phương hiệu nghiệm, các môn linh tướng. Các ngài cần dùng, hay muốn làm đại lý cho bản đường, xin viết thư về hỏi, sẽ gửi quyển mẫu hàng biểu ngay. Thơ và mandai đề như sau này: NGUYỄN-XUÂN-DƯƠNG n° 123 phố Khách NAM-DINH (TONKIN) MÓN THUỐC THẦN-TIÊN căn bịch

BAC-NINEH Bệnh quý đã có thuốc tiên!!! Hết cả mức LẬU, hay TÌM-LÀ, hay LẬU nhập CỐT nghĩa là bệnh rồi, bệnh người, hoặc một thể đom đeng rộp thì sang có mủ, hay trong thịt nó bủn bủn, hay còn các mụn mọt rít, xem đã có mủ, vj các vi-trùng, LOUQUE nh vào trong xương, trong máu, và ở dưới thì như vậy, bệnh này rất nguy hiểm và nguy hiểm, nếu không chữa kịp thời, sẽ nguy hại đến tính mạng. Bệnh này rất nguy hiểm, nếu không chữa kịp thời, sẽ nguy hại đến tính mạng. Bệnh này rất nguy hiểm, nếu không chữa kịp thời, sẽ nguy hại đến tính mạng.